

Het Sliedrechts Dialect (658)

Uit Mijntjies dagboek (12)

Een hortie geleeje hèn me kanne leze dà Mijntjie tege de netaorisvrouw zee dà ze mè Grietjies, d'r zuster, en mè Jôôste, d'r zwaoger, mee zou gaon naer Duitsland, as hulpie in de huishouding. Mevrouw zee hêêmel niks, mor de netaoris zee: "Dat had ik niet van je verwacht!" Hij hà pas nog drie huisies in de Selonstoep voor de familie beschreve. Vaoder Kees was mè z'n petjie in z'n hand z'n aaige geld weze betaole. Vaoder Kees en moeder Dirksie wazze zôdoende al huisaaigenaere. Dà kwam zô: Moeder Dirksie had 'n aarfenissie uit Oudewaoter gekrege, en aalle kaander wazze nou al grôôt. De klaainste jonges, Kees en Jan, gonge ok al naer buitenaf. Vaoder en moeder voelde d'r aaige nou bekant middestanders! Ze verhuisde uit de Poelestoep naer d'r aaignendom in de Selonstoep. Mè twêê boerewaoges gong 't deur 't waailand van boer Kraaijveld, over d'n Tienegt, weer deur 't waailand, naer de nieuwe (of ouwe) weuninksies. Zôdoende hoefde ze nie stoep op, stoep af met aal die vracht. Sjongejonge, die Kees en Dirksie in een aaige huis, dat was wat!

Weggestuurd

Leentjie, 't ouwere zussie, was nog thuis, die was te zwak om uit waarke te gaon. Ze hà wel verkering, daer was ze nie te zwak voor. Toen Mijntjie 't in d'r diensie zô druk had bij de netaorisvrouw, omdat de grôôte maaid naer Braokel was, hà mevrouw gevroge of Mijntjies grôôte zus niet is wat kon komme hellepe. Moeder Dirksie hà toe gezeed: "Doet dat nou mor!" Dus kwam ze. "Wat mot 'k doen?" "Nou", zee Mijntjie, "schil jij die stoofpeerties mor!" Leentjie had hêêmel gêên rust. "Nou zit Aorie aamel op me te wachte!" Ze bleef t'r mor over zaonike. Mijntjie wier toe zô bôôs, dà ze d'n bak mè pere pakte en zee: "Geef op die pere, en hoepel mor gaauw op naer je vrijer!" Mevrouw hà zeker iets gehoord, ze kwam de keuke in en vroeg: "Waar is je zuster?" "Oh", zee Mijntjie, "Ze zat aamel zô over d'r vrijer Aorie te zeure, 'k het 'r weggestuurd!" Mevrouw lachte werempel. Dat dee ze anders nooit zô veul!

Meevaallertie

Nou gong Mijntjie vertrekke. Mevrouw wou goed van d'r daghitjie schaaije. Daerom mos de keukemaaid, Neeltjie, de foiepot eerlijk mè Mijntjies dêêle. Dat was nog een aerdig meevaallertie, bij d'r êên gulde en 'n kwartie in de week. Toe mos ze d'r aaige gerêêd maoke om 't grôôte onbekende tegemoet te gaon. Mijntjie mos nog wat nieuwe klere kôôpe. 't Ketoene paksie dat aalle daghitjies in die tijd aan mosse, dat hoefde nie mee. Zuster Grietjie gong mee winkele en d'r wiere wat aerdige klere gekocht. D'n twêêde jannewaorie gonge ze, mè nog een echpaor, Annao en Merinus, op raais. Die mosse op 'n aark, op 't zellefde baggerwaark, gaon koke en voor lôôpbode speule. Ze hadde ok gêên kaander, dus die konne dat ok doen.

Midde in de nacht

Ze mosse mè z'n aalle in Rotterdam op de sneltraain naer Hamburg en d'n hêêle nacht deurraaize. Grietjie was al bevriend met een hôôp baggeraers, mor voor Mijntjies was aalles vreemd. Toe d'r een lange slungel van een jonge, die ze hêêmel nie kon, naest 'r kwam zitte, was ze zô schuw, dà ze mor gaauw aan d'n aandere kant van Grietjies gong zitte. Ze hadde al hêêl wat uurties geraaisd, toe ze over mosse stappe in Osnabrück. 't Was midde in de nacht en

in 't stesjon lagge gewoon zwaarvers op de grond te slaepe. 't Rook t'r zô zwaer dà Grietjie tege de aanderes zee: "Laete me mor een luchie gaon sceppe!" Zô kwam 't dà ze midde in de nacht in Osnabrück op straet liepe. D'r was nie veul te zien, allêên mor graauwe sombere mure, 't wier een treurige wandeling. Ze gonge weer trug en wazze blij toe hullieze traain d'r aankwam.

Aan de slag

't Liep al tege d'n ochend toe ze op d'r bestemming aankwamme. Op 't stesjon waer ze uitstapte, sting 'n ope waoge op heulie te wachte. Boekhouwer Stroj had die waoge gestuurd om hullie naer d'r bestemming te brenge. 't Was nog aarg vroeg en flink koud, 't was ok nog mor jannewaorie. Annao zee tege Merinuzze: "Doe je kraog mor hôôg op!" Grietjie lachte d'r om tege Mijntjies en Jôôste. Wat was Annao toch bezurgd om Jôôste! 't Was nog een dik uur rije. Toe kwamme ze bij 't Kaizer Wilhelmkenaol aan en wiere ze afgezet bij 't kentoer van Haberman, Cükes en Van der Velde as Hollans aannemer. Grietjie en Jôôst bekeke 't daer is. D'r liepe een paor Poolse vrouwe zô'n bietjie te waarke. De houtkrulle lagge overal in de kaomers wel 'n voet hôôg. Jôôst zee: "Laete me mor gelijk rechsomkeert maoke!" "Neeje", zee Grietjie, "Niks t'r van! Aanpakke!" Ze gong naer 't kentoer waer de klerke zatte en vroeg d'n boekhouwer te spreke. Ze zee 'm in 't plat Slierechs wà ze d'r van docht. Nou, die maarkte wel dà Grietjie echt bôôs was. Ze zee: "Bel Van der Velde mor op!" Die zee dat die d'r ok niks aan kon doen, mor dat d'n boekhouwer mor geld mos geve om aalles te kôôpe wat 'r nôôdig was. Toen wis ze wat 'r te doen sting. Ze zee dat eerst die vrouwe weg mosse, die liepe mor wat te knoeie en ze liepe in de weeg. Dat beurde aamel al op d'n eersten dag! Vedder vloog dien dag om en Grietjie schudde een bed voor heulie drieë vlak bij mekaor en voor Annao's en Merinuzze 'n endjie vedder. Mijntjie sliiep al gaauw, mor Annao en Merinus wazze in de weer. Annao zee: "Merinus hê kou gevat deur de boordties van z'n mouwe!" Grietjie stikte bekant van de lach, Mijntjie wier d'r nog haalf wakker van. De volgenden ochend gonge Annao en Merinus naer d'r aage waark op een aark. D'n boekhouwer kwam ze haole en liet ze d'r heen brenge. Grietjie zee: "Ziezô! Die zij me kwijt, en nou aan de slag!"

Hartelijk dank weer, Mevr. B. v.d. W. We zijn nou al weer benieuwd hoe 't vedder zal gaon.

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôome van de families De Grôôt (nieuw), Aoldijk en Elsenær. En niet te vergete de fotoquiz. Doe ok is mee...